

AZ ezerkilométeres gyorsaságú automobilok korszaka

Írta: Lovik Károly

A repülőgéptől eltekintve kétségkívül az automobil az a közlekedési eszköz, amely a legtündöklőbb karriert futotta be az utolsó két évtizedben. Ma már a vasutak kénytelenek a legkomolyabban számolni az automobil versenyével, úgy a személy- mint a teher- szállítást illetően és még az állam jóakarató támogatásával sem nagyon győzik az iramot ezzel az olcsó, gyors és megbízható közlekedési eszközzel. Ma már azok is kénytelenek elismerni az automobil győzelmét, akik még nemrégiben is egyszerű játékszernek, gazdag emberek multságának tekintették az automobilt. Kétségtelen ezért, hogy *a jövő évtizedben még az eddiginél is tüneményesebb karrier vár erre a fiatal közlekedési eszközre.*

Az automobil megváltoztatta igazi hazájában, Amerikában nemcsak az ucca képét, hanem az emberek gondolkozását is és ha például egy-egy vasárnap szemügyre veszi az ember New York, Chicago, Boston vagy Sanfrancisco kihalt és üres uccáit, akkor világlik csak ki teljes jelentőségében az a szerep, amelyet ma az automobil, mint szórakozás is, játszik az emberiség életében. A szürke, unalmas angol vasárnapba, amely nem ismert multságot, nem ismert szórakozást, az automobil vitt új szint és derűt és az automobil festi a munkától elgyötört, fáradt, városi ember orcájára az egészségnek azokat a boldogan virító rózsáit, amelyeket csak a szabadban eltöltött nap tud megadni azoknak, akik kénytelenek a nagyvárosok körengeteiben élni.

Annyi bizonyos, hogy ma már igazán nincs technikai akadály többé az automobil fejlődése előtt és *csupán pénz-*

kérdés, hogy megvalósuljanak olyan álmok is, amelyek talán még Jules Verne agyában sem születtek volna meg soha. A jelenlegi automobilgyorsasági világrekord 372 kilométer óránként, de már ma is kétségtelen, hogy a jövő évtized első eredménye az lesz, hogy már 1930-ban meg fogja haladni a 400 kilométert óránként annak az óriási angol versenygépnek gyorsasága, amelyet már építenek a Sunbeam-gyár hatalmas telepén Kaye Don számára.

A géptechnika hallatlan fejlődése természetesen magával fogja hozni, hogy esztendőről-esztendőre emelkedni fog ezekben a rekord-javító gépmonstrumoknak gyorsasága és igazán nem látszik megvalósíthatatlannak már ma sem a gondolat, hogy *a jövő évtized* meg hozza majd *az óránként ezer kilométer gyorsasággal száguldó versenygépek korszakát.* A közönséges, hétköznapi célokat szolgáló autók persze nem fognak az országutakon ilyen eszeveszett sebességgel száguldani, miután erre nincs is szükség, de minden száz kilométeres gyorsaságnövekedés 15—20 kilométeres sebességnövekedést jelent óránként a standard személyszállító autókénál is, úgy hogy alig néhány év múlva nem lesz automobil, amely ne tudna a mai 50—60 kilométer helyett legalább is óránként 100 kilométeres átlagot betartani. A Bécs-budapesti utat például két és fél óra alatt bárki kényelmesen megteheti, tehát alig feleannyi idő alatt juthat majd kényelmes, zárt autóbusszal Budapestről Bécsbe, mint a leggyorsabb gyorsvonaton.

Ennek a sebességtöbbletnek a kereskedelmi célokat szolgáló teherautók is csak hasznát fogják látni, nem beszélve a városok közötti forgalmat ellátó autóbusszokról, és a kirándulók szórakoztatását szolgáló autocarokról. Angliában arra a hírre, hogy jövő esztendőre az új közlekedési törvény esetleg eltörli az autóbusszok számára felállított sebességi határokat, *máris egész sor olyan autóbussz épült, amelyek játszi könnyedséggel röptének negyvenötven utast száz kilométeres gyorsasággal egyik helyről a*

másikra. Nem kell talán hangsúlyozni, milyen jelentősége van a motorteknika ilyenirányú fejlődésének például a gyorsteheráru-forgalom lebonyolítása szempontjából, főleg ha tekintetbe vesszük, hogy *a motoros szállítás már ma is hallatlanul olcsó, a jövőben pedig alkalmasint még olcsóbb lesz.*

Az államnak is vannak magától értetődően kötelességei az automobilizmussal szemben és ez elsősorban az utak építésére vonatkozik. Ma már senki sem tagadhatja, hogy *az automobil forradalmat jelent a közlekedés terén* és mint ahogy Stewenson első lokomotívjának diadalmas próbaútja után száz esztendővel ezelőtt egymásután épültek óriási invesztíciókkal a vasútvonalak, *az államnak új vtakat kell építenie az egyre jobban növekvő autóforgalom lebonyolítására,* a régi és már meglévő utakat pedig jelentősen ki kell szélesítenie amellet, hogy a modern autóforgalom követelményeinek mindenben megfelelő burkolattal kell úgy az új, mint a régi utakat ellátnia. Helytelen taktika az, hogy most a nagy útépítési beruházások idején csak a mai követelményekkel számol az állam és olyan keskeny utakat épít, hogy azok alig egy-két esztendő múlva már nem fogják tudni lebonyolítani a még jobban megnevedett forgalmat. De helytelen taktika az is, hogy még mindig kísérleteznek olyan olcsóbb — és egyben silányabb — útburkolatokkal is, melyek *nemcsak hogy a holnap, hanem még a ma, sőt a tegnap automobiljainak sem megfelelőek.*

Az Egyesült Államokban minden ötödik emberre esik egy automobil és ha Európában ma még messze tartunk is ettől az aránytól, nem lehet kétséges, hogy *a jövő évtizedben itt is hasonló tömegekben vásárolják majd az emberek ezt az egyre olcsóbbá és emellet egyre tökéletesebbé, gyorsabbá, szebbé és megbízhatóbbá váló közlekedési eszközt,* amely aránylag kevés pénzért olyan sok szórakozást, örömet jelent a modern ember életében.

Technikai téren egyre szellemesebb konstrukciók

árasztják el a piacot és mint ahogy ma harmadáron háromszor tökéletesebb automobilt vásárolhat az ember, mint tíz esztendő előtt, az is biztos, hogy a jövő évtized automobilja még a mai áraknál is sokkal alacsonyabb áron, sokszorta tökéletesebbet fog nyújtani. A jövő évtized hosszú, alacsony, teljesen zárt automobiljában úgy fog utazni az ember százszázötven kilométeres gyorsasággal a legnagyobb távolságra is, mintha a felhők között siklana a teljesen zajtalanul dolgozó, megbízható, hatalmas teljesítőképességű gép. Amellett pedig a jövő évtizedben az automobil nem lesz elérhetetlen álom a kispénzű, dolgozó ember számára sem, hanem éppen olyan könnyen megszerezhető valóság, mint ahogyan Amerikában már ma is gond nélkül vásárolhat magának automobilt az egyszerű gyári munkás is.

A közlekedési eszközök fejlődése nemcsak időben hozza majd közelebb egymáshoz az embereket, hanem gondolkodásban és szeretetben is és ha a világ nagy országútjain a mainál kétszer-háromszor sebesebben rohannak majd egymással szemközt az egyes nemzetek fiai, ez nem fog összeütközésre vezetni, hanem éppen ellenkezőleg: nagy lépésekkel viszi majd közelebb egymáshoz az emberiséget.